
Két ünnep közt Maksán

2012. 12. 31.

„Ezen gyűlések pedig nem valamely teremben, hanem Isten szabad ege alatt, a templom melletti téren tartattak, hol ülőpadokul szolgáló nagy lapos kövek voltak sorban elhelyezve. Alig félszázada, hogy e kövek, a nemzet tanácskozásának ezen emlékszentésített ülhelyei, megvoltak, az 50 évvel ezelőtt Maksán tartott presbiteri gyűlés még ezen classicus köveken ülésezett, ma azonban széthordattak, felépítették, s a régi kor tisztas emlékeit kutató utas hiába keresi azokat.”

A legnagyobb székely, Orbán Balázs szavai ezek. Már rég nem kőpadokon, hanem a tanácsterem székein ülnek a községvezetők, most Maksa új községvezetői is, akik a jobb idők reményébe vetett hittel irányítják az 1206 lakosú hármás ikertelepülést, amely jövőben, sok más háromszéki településsel egyetemben tölti első írásos említésének 680. évét.

Kötelez a hely

Még frissek Maksán a karácsonyfák, még élénk a tiszta szobákban a fenyőillat, a fülekben még az ünnepi énekek dallamai, a gyermekek hangja, akik mindig jókedvvel és mosollyal töltik be a felnőttek hétköznapi gyötörte életét. Mielőtt egyfajta fél éves és személyes beszámolóként meghallgatnánk a néppártos színekben megválasztott Bács-Benke László polgármester és Bartha Sándor alpolgármester fél éves krónikáját, karácsony harmadnapjának ünnepi hangulatában hadd mondjuk el, hogy Orbán Balázs bejárta e község környékét is. Nevét éppen ezért viseli igazi büszkeséggel a központi iskola. Ittjártakor még állt a régi maksai templom, kazettás mennyezetével, látta László királyunk mindkét – maksai-besenyői – falfestményét, szólt az a maksai kis harang, amely most 475 évesen hívta karácsonyi úrvacsorára a híveket. Gábor Áron síremléke akkor még jeltelen volt, s csak egy évszázad után érte meg e vidék embere, hogy résztvevője lehet a Maksa fölötti Óriáspince-tetőn a Háromszéki Magyarok Világtalálkozójának, örvendezhet annak monumentális térplasztikai emlékműve alatt. Orbán Balázs írásainak korabeli hangnemében mondjuk: vedd le kalapodat székely, hajlj meg, amikor erre a helyre értél, itt van Kishazánk egyik nemzeti emlékek szentelte panteonja. Történelmét nyomdafesték őrzi elpusztíthatatlanul, emlékeire leplet borít a feledés.

Visszalapozás

- Ha visszalapozunk, azt kell elmondanom, nyilatkozta a polgármester, hogy különlegesebb pénzalapok hiányában találékonyságunkra, a közösség önerejére szorítkoztunk, mert a költségvetés-visszaosztáson kívül jelentősebb anyagi támogatásra nem számítottunk és nem is kaptunk. A tó északi partján lévő hétvégi házunkat, mert igény volt rá, felújítottuk, szigeteltettük, villanyhálózatot és világítótesteket cseréltünk, meszeltünk, újravakoltunk, jutott anyagi egy-egy ablak és a bútorzat cseréjére, hajópadlóra, esőcsatornákra. A nyáron kiadtuk, s az év végi ünnepek idején is telt ház lesz. A bevétel oszlott-oszlik a mindennapi tennivalókra.

- Itt tartva, szóljon a tópart tulajdonjogi helyzetéről és közművesítéséről.

- A mi területünkön van a Daragus-féle bár és hétvégi ház, mellette a helyi egyháznak, kissé fentebb a közbirtokosságnak egy-egy partrésze. Perben állunk egy másik tóparti parcella ügyében. Ennyi: a többi magánbirtok. A telkesítéseket is felül kell majd vizsgálnunk, sor kerül az egész tópart

topográfiai felmérésére, s akkor derül majd ki, kinek mennyi területe van, és mennyit használ. Utcákat akarunk kialakítani, ahol a mentő- és tűzoltókocsik közlekedni tudjanak. Gondunk van a háztáji szemétre, a tópart közművesítése a jövő feladata. Erre eddig tervek sem készültek. Elgondolásom szerint a Besenyő-patak vizéből, szabadeséssel kellene megoldani nemcsak a tópart, hanem a községközpont vízellátását is. A tóparti övezet kanalizálása könnyebb lenne, mert rá lehetne vele csatlakozni a községközpont megépített, de még nem működő hálózatára és modern ülepítő berendezésére. Ezekre, mielőtt anyagiak lesznek, tanulmányokat akarunk rendelni, s várni majd a kiírásokat. Pénz hiányában félbeszakadt Sepisbesenyő vízellátása. Folytatása 2013 gondjai közé tartozik, de ennek a falunak a szennyvizét, beleértve a déli tópartot is, át lehetne emelni és összekötni az északi partról induló kanális fővezetékével. Ennyi elég gondból, s akkor még nem is szóltunk az egész mesterséges torlasztó tulajdonjogi helyzetéről, ami senki mást, csak ezt a községet illetné meg. Ez azonban akkora tétel és olyan jellegű, hogy meghaladja a mi hatáskörünket, amihez megyei támogatásra lesz szükségünk. A sepsibesenyoői Büdöskút gyógyvizének értékesítésére örököltünk egy tervet, amiről nem feledkeztünk meg.

Fél esztendő apróbb, fontos, de a faluközösség számára nem mindig látható gondjairól számoltak be a vezetők, melyeknek részleteiről is beszélt Bartha Sándor alpolgármester, aki a munkálatokat közvetlen irányította. Bővítettük - mondta - az önkormányzat víz- és áramellátását, rendeztük az irattárat. Teakonyha épült használt anyagból, alkalmas feljáró a mozgássérülteknek, megújult-megszépült az iskola útra rúgó kerítése. Nemcsak a faluházán, hanem az iskolában és a kultúrházaknál is felújítottuk minden kellékével együtt a villanyhálózatot.

- Sikeres terménapot szerveztük közösen az iskolával - folytatta Bács-Benke László. -Az anyagiakba Hodor János, Badi Gyula és Deszke János farmerek, én és az alpolgármester is beszálltunk. Hála Istennek, lesz utánpótlás is, Deszke István, a János fia agármérnöknek tanul. Megtartottuk az idősek világnapját, virág, köszöntő, oklevelek nem hiányoztak, miként az is felette fontos, hogy baba-mama klub és ifjúsági egyesület alakult Szabó Etelka óvónő ügyködése folytán, utóbbit be is jegyeztették.

Bartha Sándor megjegyezte, hogy Maksának női futballcsapata is van, az Ozsolán megszervezett őszi bajnokság díjaival érkeztek haza. Új sportegyesület és ifjúsági futballcsapat alakult. A Demokrácia Központ segítségével száz személynek sikerült beadnia helyben a honosítási iratcsomót. Gyerekeik öröme az idén gazdag volt a Sepsiszentgyörgyről érkezett Mikulás.

Foglalkoztatja a községvezetőket, hogy valamiképp itthon tartsák a fiatalságot, hadd lenne előbb a település. Akadna hely ikerlakások építésére kölcsönhöz folyamodó fiatalok számára. Ezzel a céllal szeretnék 2013-ban felújítani a kapcsolatot Maksa testvértelepüléseivel, a magyarországi Harkakötönnyel és Apccal. A két magyar faluval három helybeli család tart állandó kapcsolatot.

Soli Deo Gloria

Az ősz óta Györgyi Zsolt volt szemerjai református segédlelkész a történelmi hagyományokkal rendelkező maksai gyülekezet lelkipásztora. Rákossy Károly lelkészt követi abban a sorban, amely sok jeles lelkészt adott a Kézdi-Orbai egyházmegyének. Bevallása szerint, akárcsak Szemerján, új szolgálati helyén is otthonosan érzi magát. Jó viszony kialakításába kezdett nemcsak a községvezetőkkel, hanem a helybeli iskola pedagógusaival is. Részt vállalt az öregek vasárnapja rendezvényben, és igyekszik jelen lenni minden polgári összejövetelen, így a terménapon is tiszteletét tette. A karácsonyi bensőséges templomi ünnepségen a helybeli iskolások remekeltek, fellépett a Maksai Ifjúsági Egyesület. Az ünnepi műsor egyfajta referencia volt számomra - mondta -, hiszen ez volt az első karácsonyom Maksán: mérlegettem, hogy mi az, amit meg kell tartani, mi az, amivel még bensőségebbé-változatosabbá lehetne majd varázsolni ezt az ünnepet. Túl az ünnep üzenetén nagyon örvendtem, hogy ez az alkalom újra összehozott, közelebb hozott gyülekezetemhez, az együttlét örömét tette emlékezetessé.

Soli Deo Gloria - Egyedül az Istené a Dicsőség olvasható a latin nyelvű jelszó az 1537-ben Brassóban készült maksai kis harangon. Ezt az irányt követte Maksa papsága is a lepergett nehéz és viharos 62 esztendő alatt. Györgyi tiszteletes apály idején érkezett a Csobot alatti faluba. A kihívások most is garmadával.

A presbitérium határozata alapján az eddigi hagyományos óesztendei istentiszteletet az idősekre,

öregre és betegekre való tekintettel nem éjféltől, hanem este, 18 órai kezdettel tartják meg. Ettől függetlenül a harangok éjféltől búcsúztatják az óévet, köszöntik az újat.

Bekopogtattunk a katolikus vallású Fábián családhoz. Id. Fábián Pál és felesége, Fábián Margit számára ugyanis karácsony kettős ünnep volt, tegnap, karácsony másodnapján ünnepelték házasságkötésük fél évszázadát. Aranylakodalmuk alkalmával újra a Szent Rita-kápolna oltára elé álltak, és megújították egykori templomi fogadalmukat. Öröm ez a kiterjedt család tagjai számára, akik a szülőház terített asztalánál nagy szeretettel vették körül az aranylakodalmásokat.

Nem sok maksai protestáns tud arról, hogy ki is volt a kápolna védőszentje. Szent Rita (1381-1447) szerzetesnő volt, a katolikus egyház szentje, a reménytelen ügyek védőszentje. Itáliában született és élt. Nagy türelme, reménykedése és hite tette kezdettől fogva kiemelkedővé környezetében. Megözvegyülve, két gyermekét elvesztve az Ágoston-rendi szerzetesközösség tagja lett. Élete során és halála után is több csodatételét tartják számon. Reménytelen ügyekben, nehézségekben bőven volt része Maksa népének is. Az unokák sem felejtik el a kollektív gazdaság megalakításával kapcsolatos gyászos eseményeket, amelyek során két ember életét veszítette. Emléküket kopja őrzi a település szívében. Jól választott az a lelkész, aki Szent Ritára szentelte fel a maksai kápolnát!